

Arrest

nr. 96 829 van 11 februari 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
2. X
In eigen naam en als wettelijk vertegenwoordigers van hun minderjarig kind
X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X, op 10 september 2012 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 26 juli 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt en van het bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 29 oktober 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 14 november 2012.

Gelet op de beschikking van 17 december 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 januari 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. VANTIEGHEM, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. PAPPAERT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1 Op 26 juli 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) onontvankelijk wordt verklaard. Deze beslissing wordt op 21 augustus 2012 aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht. Tevens neemt de gemachtigde van de staatssecretaris op 26 juli 2012 ten aanzien van de verzoekende partijen een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit zijn de bestreden beslissingen.

In een schrijven van 22 oktober 2012, brengt de verwerende partij, in de hoofding refererend naar onderhavige zaak met nummer 109 078 met betrekking tot de verzoekende partijen, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op de hoogte van wat volgt:

“Mevrouw de hoofdgriffier,

Refererend naar het verzoekschrift van 12.10.2012, wens ik u op de hoogte te stellen dat de Dienst Vreemdelingenzaken besloten heeft om de beslissing dd 26.07.2012 waarvan de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van art 9ter Vr.W. ongegrond werd verklaard en het samenhangende bevel om het grondgebied te verlaten in te trekken.”

Ten gevolge van de intrekking van de bestreden beslissingen door de Dienst Vreemdelingenzaken, is het beroep tot nietigverklaring zonder voorwerp geworden.

1.2 Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet werd middels een beschikking aan de verzoekende partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om vast te stellen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden.

In casu wordt het volgende gesteld: *“De bestreden beslissing werd ingetrokken. Het beroep is derhalve doelloos.”* Door een verzoek tot horen in te dienen, maken de verzoekende partijen kenbaar dat zij het niet eens zijn met deze in de beschikking opgenomen grond (zij worden overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vragen gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog hun visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (*cf.* Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partijen de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

1.3 Op 14 november 2012 dienden de verzoekende partijen een verzoek tot horen in, waarin zij niet slechts vragen gehoord te worden, maar tevens de redenen uiteenzetten waarom zij wensen gehoord te worden. Gelet op het bovenstaande kan met deze schriftelijk aangevoerde redenen echter geen rekening gehouden worden.

Naar aanleiding van dit verzoek tot horen, wordt ter terechtzitting van 16 januari 2013, middels het verwijzen naar de aan de verzoekende partijen toegezonden beschikking in toepassing van artikel 39/73 van de vreemdelingenwet, uitdrukkelijk gevraagd wat hun standpunt ter zake is. De verzoekende partijen verwijzen naar hun schrijven van 7 november 2012 en stellen zich vragen bij de handelswijze van de Dienst Vreemdelingenzaken.

De verwerende partij sluit zich aan bij de beschikking.

1.4 Daar waar de verzoekende partijen in hun betoog ter terechtzitting van 16 januari 2013 verwijzen naar hun *“schrijven van 7 november 2012”*, merkt de Raad vooreerst op dat het rechtsplegingsdossier geen *“schrijven van 7 november 2012”* bevat. In de mate waarin de verzoekende partijen hierbij doelen op hun verzoek tot horen, zonder dat zij daadwerkelijk hun opmerkingen aangaande de in de beschikking van 29 oktober 2012 opgenomen grond formuleren, dient erop gewezen dat, gelet op hetgeen hoger reeds werd gesteld, het verzoek tot horen geen nota of memorie is waarnaar ter terechtzitting kan verwezen worden. Met een loutere verwijzing naar de schriftelijke uiteenzetting in het verzoek tot horen kan dan ook geen rekening gehouden worden.

Met betrekking tot de handelswijze van de Dienst Vreemdelingenzaken, dan wel de achterliggende redenen van de intrekking, dient te worden vastgesteld dat voormelde intrekking van 22 oktober 2012 niet het voorwerp uitmaakt van onderhavig beroep. De desbetreffende redenen van de intrekking, dienen zodoende niet te worden onderzocht en doen voor onderhavig beroep niet ter zake. Daarnaast doet de opmerking van de verzoekende partijen met betrekking tot de handelswijze van de Dienst Vreemdelingenzaken inzake intrekkingen geen afbreuk aan het feit dat de bestreden beslissingen zijn ingetrokken, zoals overigens door geen van de partijen wordt betwist, zodat het beroep zonder voorwerp is geworden en derhalve dient te worden verworpen. Er worden aldus geen elementen bijgebracht die ertoe zouden nopen anders te oordelen over het voorgaande.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf februari tweeduizend dertien door:

mevr. A. DE SMET, kamervoorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. DE SMET